

det her punkt nærmere en tvang. I givet fald skal Socialdemokratiet stille det krav til regeringen, at for at ville være med skal der være tvangssammenlægninger.

Det ville da være interessant at høre, om Socialdemokratiet stiller det som et ultimativt krav til regeringen, at man vil have tvangssammenlægninger af kommuner for at ville deltage. Så er det klart, at vi kan risikere, at regeringens forslag bliver dårligere på det punkt, hvis regeringen vælger at lytte til det. Men det er ikke vores udgangspunkt. Det kommer vi sådan set ikke til forhandlingerne med.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg hørte i hvert fald på et område, at hr. Thulesen Dahl, jeg og Socialdemokratiet er enige, nemlig at det er vigtigt, at vi tænker i nærhed. Derfor vil jeg også gerne tilkendegive, at jeg mener, det er et målebånd, at man aldrig skal lave større kommuner, end at de, hvis de skal træffe besværlige beslutninger, ikke kan undgå at gøre det i dialog med borgerne.

Det, jeg så godt vil spørge om, er, om det synspunkt ikke må have som konsekvens, at der vil være opgaver, der ikke er velegnede at placere i en kommune, fordi opgavens tyngde er sådan, at de kommunistørrelser, som reformen efterlader, ikke vil kunne løse den på en tilstrækkelig god måde. Her er hr. Kristian Thulesen Dahls svar så, som jeg hører det, at man bare kan lave samarbejde på forskellige måder. Men hvor bliver nærheden så af, hvor bliver demokratiet, gennemsigtigheden og borgerindflydelsen af i det system?

Kl. 11.55

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det, at en opgave ligger som en lokal kommunal opgave, selv om kommunen vælger at løse den pågældende opgave i et samarbejde med andre kommuner, gør jo ikke, at man ikke kan gå til sin kommunalpolitiker og stille spørgsmål og forlange nogle ting.

Vi har f.eks. i min kommune et samarbejde om renovation med andre kommuner, hvor folk har været trætte af den måde, som man har indsamlet skraldet på. Det har været en stor debat i de respektive kommunalbestyrelser. Selv om det ligger som et samarbejde med andre kommuner, kan man jo sagtens tage det op og diskutere det lokalt, for bemyndigelsen til at træffe beslutnin-

ger om det, også om man i givet fald vil fortsætte det samarbejde eller vil søge ind i en anden form for samarbejde om løsningen af opgaven, er kommunal.

Så det, at man løser det i fællesskab, er ikke det samme som, at man ikke kan stille sin kommunalbestyrelse til regnskab og diskutere, om man fortsat skal løse det på den måde, man så har valgt at samarbejde om det på.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Når hr. Thulesen Dahl på et tidspunkt får tid til at læse det socialdemokratiske oplæg, ville han også se, at det ikke er sådan, at vi afviser, at der kan være samarbejde, som bestemt vil være fornuftigt, også i en ny struktur.

Vi havde i vores arbejdsgruppe borgmesteren nede fra Broager, Jørn Lehmann Petersen, siddende. Han havde en liste med til os med over 40 forskellige kommunale samarbejder og fællesskaber på kryds og tværs, som lille Broager Kommune indgår i, og som borgmesteren sagde: Ikke engang som borgmester er jeg i stand til at have et ordentligt overblik over, hvem der sidder hvor og har ansvaret for hvad, og det er efterhånden helt uigennemsigtigt for borgerne. De ved ikke, hvem der har ansvaret. Når de skal hen og stemme, er det uigennemsigtigt, hvor ansvaret ligger.

Så mit spørgsmål til hr. Thulesen Dahl er sådan set: Er hr. Thulesen Dahl ikke enig i, at der er opgaver, der har en karakter, som gør, at de ikke er velegnede til at placere i kommunerne, og at mængden og omfanget af kommunale samarbejder også kan få en karakter, så nærheden forsvinder, og så gennemsigtigheden for borgerne forsvinder?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Mit svar vil være et andet: De kommuner, som føler, at samarbejderne bliver for mange og for uoverskuelige, hvilket gør, at det bliver meget besværligt for deres borgere, vil typisk også være de kommuner, der begynder at diskutere en egentlig sammenlægning.

Det, der sådan set bare er vores pointe, er, at det er på deres initiativ. Altså hvis man lever i et papirløst ægteskab, kan det godt være, at man finder ud af, at det kræver ganske meget papir. Så kan det godt være, at man på et tidspunkt siger: Skulle vi ikke skifte alle de her bunker, vi nu har fået lavet os, ud med et stykke papir, nemlig